

Nekuda, Vladimír; Nechvátal, Bořivoj

Životní jubileum Květy Reichertové

Archaeologia historica. 1981, vol. 6, iss. [1], pp. 529-530

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/139377>

Access Date: 18. 02. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

C.

Kronika

Životní jubileum Květy Reichertové

Těžko hledáme slova, do nichž bychom obsáhli dosavadní dílo naší jubilantky. Sebepodrobnější výčet výzkumů a publikovaných prací nemůže postihnout tvůrčí napětí a těžkosti, s nimiž se musela Květa Reichertová potýkat. I když vychází ve svých pracích většinou z nálezové situace a hmotných pramenů, snažila se vždy dát suché mluvě faktů širší záběr zasazený do celkového proudu kulturního dění. A protože jubilantka ví, že cesta za poznáním je neustálým zápasem, neustálým hledáním, ztotožnila svoji práci s hledáním jak jistot etických, tak jistot životních.

Květa Reichertová se narodila 3. května 1921 v Točniku u Hořovic, kde její otec Rudolf Šlesinger pracoval v pivovaru. Z Točniku vedla její cesta do Prahy, již zůstala věrná po celý život. Po studiích na vinohradském gymnáziu a po pracovním nasazení v době války, přišla již v r. 1945 do tehdejšího archeologického ústavu v Praze. Její zájem o archeologii ji přivedl k rozhodnutí studovat prehistorii a dějiny umění na filosofické fakultě University Karlovy. Vysokoškolské studium ukončila v r. 1950 dosažením doktorátu. V nově vytvořeném archeologickém ústavě ČSAV v Praze pracovala v jeho historickém

oddělení. V r. 1960 složila zkoušky z vědecké aspirantury a v r. 1962 obhájila kandidátskou dizertační práci „Úvod do studia středověké keramiky“ a dosáhla hodnosti CSc.

První výzkumný úkol dostala k řešení na Moravě: na základě archeologického výzkumu osvětlit dějiny údělného knížectví, přemyslovského hradu a podhradí v Olomouci. Další výzkumné práce K. Reichertové byly zaměřeny na tvrze a to v Martinicích u Votic, ve Zvíroticích a v Borovsku nad Želivkou. Významnou měrou však jubilatka přispěla nejen k osvětlení románské architektury, ale i k tehdejšímu kulturnímu dění archeologickými výzkumy ostrovského kláštera, románské basiliky v Litomyšli, Anežského kláštera v Praze, románských kostelů v Dol. Královicích a ve St. Prachaticích a v posledních letech zejména výzkumem v areálu bývalého slovanského kláštera sv. Prokopa na Sázavě. Již jen výčet lokalit, který není úplný, svědčí o neobyčejné aktivitě jubilatky. Neméně bohatá je publikační činnost K. Reichertové, o čemž svědčí více než sto studií a článků jak v našich, tak i zahraničních časopisech. Své bohaté zkušenosti a znalosti archeologického materiálu, zvláště keramiky, uplatnila ve společném díle s V. Nekudou „Středověká keramika v Čechách a na Moravě“ (Brno, 1968). Bohaté nálezy středověké keramiky ze Sezimova Ústí, Tábora a Kozího hrádku jí daly podnět k vypracování chronologie a tvarosloví středověké keramiky v díle „Středověká keramika ze Sezimova Ústí, Tábora a Kozího hrádku (Praha 1965). Spojení archeologického výzkumu s umělecko historickým studiem podala jubilatka v monografii „Litomyšl“ (Praha, 1977). V současné době připravuje K. Reichertová monografické zpracování svého výzkumu na Sázavě, kde byla archeologickým výzkumem zjištěna první centrální byzantská stavba (tetrakoncha) z 11. století na území Československa.

Svou prací si K. Reichertová získala přední místo v oboru historické archeologie. Přejeme jubilatce dobré zdraví, duševní svěžest a hodně úspěchů v další vědecké práci.

Vladimír Nekuda — Bořivoj Nechvátal